

Poolse passie in de kassen

'In Tinte doen we veel meer dingen samen dan in Polen'

TINTE • Tussen de tomaten in de kas van de Tintese boer Dukker ontluikt regelmatig de liefde onder de Poolse plukkers. De boer heeft niets tegen de 'Tuinsetjes'. 'Zolang het werk er niet onder lijdt'.

JANET VAN KLINK

Van Boer Zoekt Vrouw hebben ze nog nooit gehoord. De Poolse werknemers van tomatenkweker Ruud Dukker hebben het bekende tv-programma ook helemaal niet nodig. Bijna een derde heeft een relatie met elkaar.

Werken in de agrarische sector in Nederland is populair onder jonge Polen. Belangrijkste reden: het geld. Maar het is ook de liefde die hen drijft. Rafaël (36) en Tomasz (25) begonnen in de kassen en haalden hun vriendinnen Magda (28) en Patrycja (25) naar Tinte.

Tomasz en Patrycja uit Gliwice, een dorpje 150 km ten westen van Krakau, wonen met vier andere Polen op het terrein van de firma Dukker aan de Konneweg. Het contact tussen de twee is hier inniger dan thuis. „We zien elkaar tijdens het werk en doen veel meer dingen samen, zoals naar het strand gaan en barbecueën.” Tinte is echt hun tweede thuis geworden.

Rafaël en Magda gingen zo'n drie jaar geleden vanuit de omgeving van Wrocław naar het Nederlandse platteland om te werken. Zij kozen het grote Rotterdam als woonplaats.

Die onderlinge warmte mist een andere Poolse werkracht, Andrej. Hij werkt al dertien jaar in Nederland. Zijn vrouw en dochtertje van zes wonen in een dorpje in Polen. Een tweede is op komst. „Het is heel moeilijk, maar het is niet anders. Ik stuur ze elke dag een sms'je. Om de zes weken ga ik twee weken naar huis.”



Patrycja uit Gliwice en Rafaël uit de buurt van Wrocław aan het werk in de kas in Tinte. FOTO GERBEN VAN DE BOOM

« Ik ben al eens voor een huwelijk tussen mijn werknemers naar Polen afgereisd.

Ruud Dukker

Dukker heeft ongeveer 50 mensen in zijn tomatenkwekerij aan het werk. Ruim 70 procent is van Poolse afkomst. „Ik heb enkel positieve ervaringen. Het is toch min of meer dezelfde cultuur. In financieel opzicht maakt het mij niets uit,” concludeert hij.

Op de werkvloer zelf zijn ook al vijf relaties ontstaan; de 'Tuinsetjes' in tündersjargon. De baas heeft niets tegen Poolse passie tussen zijn

tomaten zolang het werk er niet onder lijdt. „Je kan het toch niet tegenhouden. Ik ben zelfs voor een huwelijk tussen mijn werknemers naar Polen afgereisd.”

Elke week is er Nederlandse les in de kantine. De Polen vinden het vanwege de taalbarrière moeilijk om contact met de plaatselijke bevolking te maken. Waar ze bovenal mee te maken hebben zijn de vooroordelen. „Helaas denken sommige Nederlanders dat we altijd dronken zijn. Dat is niet zo. Overal heb je goede en slechte mensen. Natuurlijk drink ik weleens een glaasje. Om zes uur 's avonds gaan we wel bij de Lidl in Brielle boodschappen doen”, grapt Tomasz.

Ruud Dukker accepteert ook helemaal geen wangedrag. „Het werk

is niet moeilijk, maar ze moeten over de juiste mentaliteit beschikken. Het is van 's ochtends half acht tot 's middags half vijf echt hard doorwerken. Ik kan niet iemand met een kater van de avond daarvoor op een plateau van twee meter hoogte aan het plukken zetten. Het zijn gelukkig allemaal mensen die hier voor hun toekomst zijn. In Polen waren ze al gewend met hun handen te werken. Slechts af en toe gaat het fout.”

Tomasz en Patrycja werken respectievelijk zeven en vijf jaar in de tomatenkas in Tinte. De verliefde Polen zijn intussen getrouwd en gaan binnenkort terug naar Polen om daar een gezin te stichten. Rafaël en Magda blijven voorlopig hier.